

Sylvain
Reynard

Gabrielov
Očistec

Hriešne
odtiene
vášne

Gabrielov očištec

Aj v tlačenej verzii

Objednať si môžete na stránke
www.albatrosmedia.sk

Sylvain Reynard
Gabrielov očištec – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva sú vyhradené.
Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv

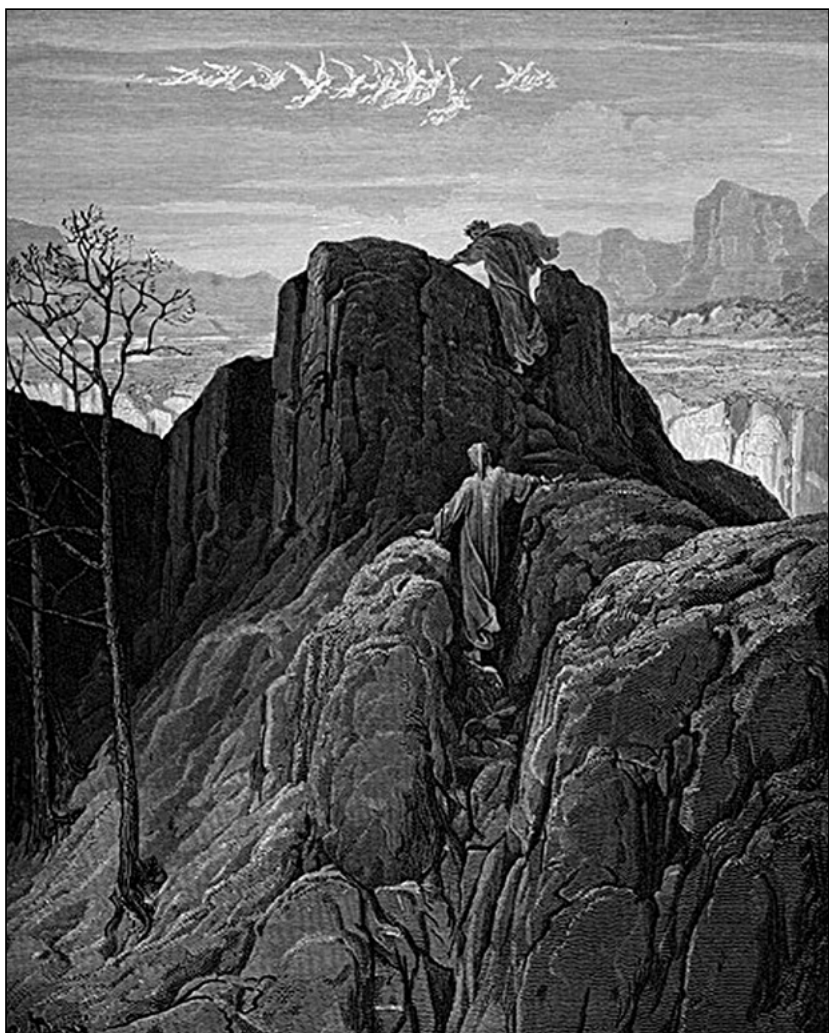
Sylvain
Reynard

Gabrielov
Očistec

Hriešne
odtiene
vášne

Sylvain Reynard
Gabrielov Očistec

*Mojim čitateľom,
s vďakou.*

Dante nasleduje Vergília do hôr
Rytina Gustava Dorého z roku 1870

*„O druhej ríši spev môj rozoznie sa,
v nej ľudská duša ako v dákej vyhni
zbaví sa vín, by vyšla na nebesá.“*

– Dante Alighieri, Očistec, Spev 1. 004 – 006,
preklad V. Turčány a J. Felix, 1982

Prológ

FLORENCIA, 1290

Básnikovi vyklázol z trasúcej sa ruky lístok a dopadol na podlahu. Chvíľku tam len tak ticho sedel, nehybne ako socha. Potom sa s pevne zaťatými zubami postavil na nohy a rozrušene sa prehnal svojím domom bez toho, aby si všímal stoly a krehké predmety. A nevenoval najmenšiu pozornosť ani ostatným členom svojej domácnosti.

Existovala len jediná osoba, ktorú si prial vidieť.

Rýchlo kráčal ulicami mesta, cestou k rieke skoro utekal. Zostal stáť na konci mosta, ich mosta, a jeho vlhké oči dychtivo pátrali po protiľahlom brehu, či aspoň nezazrú náznak svojej milovanej.

Nikde ju nevidel.

Nikdy sa nevráti.

Jeho milovaná Beatrice bola preč.

1. kapitola

S

rofesor Gabriel Emerson sedel nahý na posteli a čítal florentské noviny *La Nazione*. Prebudil sa skoro ráno v apartmáne Pallazzo Vecchio v hoteli Gallery Art a objednal si hotelovú službu, ale nedokázal odolať túžbe vrátiť sa do postele a pozorovať spiacu mladú ženu. Ležala na boku tvárou k nemu, zľahka dýchala a v uchu sa jej trblietal diamant. Líca mala ružové od tepla, pretože ich posteľ sa kúpala v slnečnom svite, ktorý prenikal oknami, siahajúcimi od podlahy až k plafónu.

Obliečky na posteli boli nádherne pokrčené a voňali po sexe a santalovom dreve. Modré oči mu žiarili a lenivo sa kochali jej odhalenou kožou a dlhými tmavými vlasmi. Keď sa vrátil späť k svojim novinám, trošku sa pohla a zastonala. Znepokojene odložil noviny nabok.

Pritiahla si kolená k hrudníku a stočila sa do kľbka. Z úst sa jej ozvalo tiché mumlanie a Gabriel sa naklonil bližšie, aby mohol rozlúštiť, čo hovorí. Nepodarilo sa mu to.

Odrazu sa jej telo skrútilo a vydala srdcervúci výkrik. Začala okolo seba mávať rukami, akoby bojovala s plachtami, do ktorých bola zamotaná.

„Julianna?“ Jemne jej položil ruku na odhalené plece, ale ona sa odtiahla.

Začala mrmlať znovu a znovu jeho meno a v jej tóne bola badateľná čoraz väčšia panika.

„Julia, som tu,“ povedal nahlas. V tej chvíli, keď sa za ňou znovu natiahol, sa bleskovo posadila a lapala po dychu.

„Si v poriadku?“ Gabriel sa prisunul bližšie a odolal túžbe sa jej dotknúť. Sťažka dýchala, a keď sa na ňu skúmavo zahľadel, zamietavo zakývala roztrasenou rukou pred očami.

„Julia?“

Po dlhej, napätej minúte sa na neho pozrela s očami vytreštenými dokorán.

Zamračil sa. „Čo sa deje?“

Hlasno preglgla. „Nočná mora.“

„O čom bola?“

„Bola som späť v Selinsgrove, v lesoch za domom tvojich rodičov.“

Gabriel sa spod okuliarov s tmavými rámami zamračil. „Prečo by sa ti malo o tomto snívať?“

Nadýchla sa a pritiahla si plachtu cez nahé prsia až k brade. Husto tkaná biela látka zahalila celú jej drobnú postavu a potom sa zniesla ako oblak na matrac. Pripomenula mu sochy v Aténach.

Prstami jej jemne prešiel po koži. „Julianna, porozprávaj mi o tom.“

Uhýbala pohľadom pred jeho prenikavými modrými očami, ale on neprestával naliehať. „Ten sen sa začal pekne. Milovali sme sa pod hviezdami a ja som zaspala v tvojom náručí. Ale keď som sa prebudila, bol si preč.“

„Tebe sa snívalo o tom, že som sa s tebou miloval a potom ťa opustil?“ Tón jeho hlasu poklesol, aby zakryl jeho znepokojenie.

„Už som sa raz v sade bez teba prebudila,“ vyčítala mu tíško.

Jeho vnútorný plameň sa zrazu stratil. Pripomenul si ten kúzelný večer pred šiestimi rokmi, keď sa prvýkrát stretli a jednoducho sa len rozprávali a držali jeden druhého. Nasledujúce ráno sa zobudil a zmizol; nechajúc spiace mladé dievča samotné. Samozrejme, že jej strach bol pochopiteľný, priam poľutovaniahodný.

Jeden po druhom uvoľnil jej zataté prsty a opakovane ich bozkával. „Milujem ťa, Beatrice. Nehodlám ťa opustiť. Vieš to, však?“

„Bolelo by to oveľa viac, keby som ťa teraz stratila.“

So zachmúreným výrazom ju objal okolo pliec a pritisol si jej tvár k hrudi. Myslel mu zaplavili miliardy spomienok, keď pomyslel na to, čo sa odohralo predošlý večer. Prvýkrát sa pozeral na jej nahé telo a zasvätil ju do intimity milovania. Venovala mu svoju nevinnosť a on si myslel, že ju urobil šťastnou. Rozhodne to bol jeden z najlepších večerov jeho života. Chvíľu o tom premýšľal.

„Lutuješ to, čo sa stalo minulú noc?“

„Nie. Som rada, že si bol môj prvý. Túžila som po tom od chvíle, keď sme sa stretli.“

Priložil jej ruku k tvári a prešiel jej palcom po koži. „Je to pre mňa česť, že som mohol byť tvoj prvý.“ Bez mihnutia oka sa naklonil dopredu. „Ale chcem byť aj tvoj posledný.“

Usmiala sa a zdvihla pery, aby sa stretla s tými jeho. Než ju stačil objasť, izbu naplnili tóny zvonenia Big Benu.

„Nevšímaj si to,“ zašepkal naliehavo, natiahol ruku okolo jej tela a položil ju tak, aby bola pod ním.

Očami strelila cez jeho rameno k stolu, kde ležal jeho iPhone. „Myslela som, že už ti nebude volať.“

„Nezdvihnem to, takže na tom nezáleží.“ Klakol si medzi jej nohy a stiahol z nej plachtu. „V mojej posteli sme len my dvaja.“

Kým sa k nej približovalo jeho nahé telo, pátrala v jeho očiach.

Gabriel sa naklonil dopredu, aby ju pobozkal, ale ona sa odvrátila. „Nevyčistila som si zuby.“

„To mi je jedno.“ Zišiel perami k jej krku a bozkával ju tam, kde sa jej zrýchľoval pulz.

„Rada by som sa najskôr umyla.“

Frustrrovane zafunel a oprel sa o lakeť. „Nenechaj Paulinu, aby zničila to, čo máme.“

„Nenechám.“ Snažila sa spod neho vykĺznuť a vziať si so sebou aj plachtu, ale on ju chytil a zadržal. Díval sa na ňu ponad rám okuliarov a oči mu iskrili pobavením.

„Potrebujem tú plachtu, aby som mohol ustlať posteľ.“

Zdvihla oči od bielej látky, ktorú zvierala medzi prstami, k jeho tvári. Vyzeral ako tiger tesne pred skokom. Pozrela sa ponad posteľ na kopy oblečenia na podlahe. Bola mimo jej dosahu.

„Nejaký problém?“ spýtal sa s potlačovanou radosťou.

Julia očervenela a zovrela látku pevnejšie. So smiechom plachtu pustil a pritiahol si ju do náručia.

„Nemusíš sa hanbiť. Si krásna. Keby bolo po mojom, už nikdy by som ti nedovolil obliecť sa.“

Pritisol pery k jej ušnému lalôčiku a jemne sa dotkol diamantu. Bol si istý, že Grace, jeho adoptívna matka, by bola šťastná, že sa jej náušnice dostali k Julii. Po ďalšom krátkom bozku sa odvrátil a posunul sa nabok, sadnúc si na kraj posteľe.

Vkĺzla do kúpeľne, ale predtým Gabrielovi umožnila pohľad na svoje očarujúce pozadie, keď nechala plachtu spadnúť na zem tesne pred dverami.

Kým si čistila zuby, myslela na to, čo sa stalo predchádzajúci večer. Milovanie s Gabrielom bolo veľmi emocionálnou skúsenosťou a dokonca aj teraz sa jej srdce cítilo ako po otrase. Vzhľadom na históriu ich vzťahu to nebolo vôbec prekvapujúce. Túžila po ňom už od chvíle, keď mala sedemnášť a strávila s ním cudnú noc v sade. Ale keď sa na druhý deň ráno prebudila, bol preč. Následkom alkoholového a drogami spôsobeného oparu tam na ňu zabudol. Prešlo dlhých šesť rokov, než ho znovu našla, ale on si ju nepamätal.

Keď sa s ním stretla vtedy, v ten prvý deň na jeho magisterskom seminári v rámci svojho štúdia na Torontskej univerzite, bol atraktívny, ale chladný ako vzdialená hviezda. Neverila tomu, že by sa mohla stať jeho milenkou. Neverila, že by ten temperamentný a arogantný profesor mohol opäťovať jej city.

Bolo tu toľko vecí, ktoré nepoznala. Sex bol svojím spôsobom aj poznaním a ona teraz zakúsila aj osteň sexuálnej žiarlivosti, s ktorým ešte nikdy nemala skúsenosť. Už iba z myšlienky na to, že Gabriel robil s inou ženou to, čo robili spolu, a v jeho prípade to boli mnohé ženy, ju bolelo srdce.

Vedela, že Gabrielove romániky boli iné než to, čo prežívali oni dvaja, a že to boli stretnutia, ku ktorým nedochádzalo z lásky alebo náklonnosti. Ale on ich vyzliekal, videl ich nahé a vstupoval do ich tiel. A koľko z tých žien po tom, čo boli s ním, chcelo niečo viac? Paulina áno. Ona a Gabriel už roky zostávali v kontakte. Odkedy spolu počali a stratili dieťa.

Juliino nové pochopenie sexu zmenilo jej pohľad na jeho minulosť a spôsobilo, že mala s Paulininou nepríjemnou situáciou väčší súcit. A ešte viac sa bála, aby kvôli nej alebo nejakej inej žene Gabriela nestratila.

Juliu zaliala vlna neistoty a zovrela okraj umývadla. Gabriel ju miloval; tomu verila. Ale bol to tiež džentlmen, a keby ho ich spojenie nenapĺňalo, nikdy by to nedal najavo. A ako sa správala ona? Kládla mu otázky a hovorila vo chvíľach, keď, ako predpokladala, by väčšina mileniiek mlčala. Urobila toho veľmi málo pre to, aby ho potešila, a keď to aj skúsila, zastavil ju.

Znovu sa jej s krikom vrátili slová jej expriateľa, znovu jej vírilo v hlave jeho odsúdenie:

Si frigidná.

Budeš v posteli nanič.

Odvrátila sa od zrkadla a začala uvažovať, čo by sa mohlo stať, keby s ňou Gabriel nebol spokojný. Prízrak nevery zdvihol svoju hlavu a pripomenul jej obraz Simona v posteli s jej spolubývajúcou.

Narovnala plecيا. Keby sa jej podarilo presvedčiť Gabriela, aby bol trpezlivý a učil ju, bola si istá, že by ho mohla potešiť. Miloval ju. Mo-